

незначителността си, човекът такъв да ся удостои и на по-голям степень що трѣба да ся очаква отъ него ? О ! Никога ! никога ! Ако има между Българскійтъ народъ челоуцы на които да лежи на сърдце достолюбіето на Черквѣтъ. Ако сѣ ся свършили отъ свѣтътъ ревнителитѣ на благочестіето и на славѣтъ на домътъ Божій, тогазъ, но само тогазъ бы могло да ся сбѣде това, дѣто да ся постави за избираемъ на степень Архіерейскѣ единъ такъвъ явемъ порочникъ. Колко то за насъ ный казахмы онова което трѣбаше и което можаше да ся каже въ печатѣтъ за освѣтленіе на публикѣтъ и — омывами си рѣцѣтъ.

Цариградъ, 1871.
